

Pimeä taivas

KATJA MALIN-KAARTINEN

Pimeä taivas

KATJA MALIN-KAARTINEN

© Katja Malin-Kaartinen

ISBN 978-952-68715-6-1 (nid.)

ISBN 978-952-68715-7-8 (PDF)

Taitto: Janne Lahtinen, Grafinote Oy

Paino: Picascript Oy

Tuusula, helmikuu 2020

SISÄLTÖ

Hän kuolee.	7
Surun sola	8
Pohjoistuuli	9
Kuolema	10
Kevät jätti tulematta.	11
Enkelten hetki	12
Kummallinen kaveri	13
Kuoleman kesyttämä kerjäläinen . . .	14
Sopimus	15
Kaipaus on jokaisessa solussa	16
Maailemani lakkasi olemasta	17
Murheellisten ihmisten valtakunta . .	18
Taivaan eristyksellissä.	19
Suru on minussa	20
Katkeraa kalkkia.	21
Säkenöivät sielut.	22
Kuoleman kydyssä	23
Köllöttelyä	24
Minä olen muuttanut.	25
He huutavat tyhjään huoneeseen . . .	26
Taivaan poika	27

HÄN KUOLEE

Hyytävä puhelu,
sydän seisahtuu järkytyksestä,
pää sanoo ei ei ei.
Ruoka takertuu kurkkuun,
oksennus tekee tuloaan.
On pysyttävä liikkeessä,
ettei joudu kuoleman kuristusotteeseen.
On koottava itsensä ja soitettava kaikki hän kuolee -puhelut.
Pian hänet saatellaan viimeiselle matkalle.
Ystävänpäivä saapui sittenkin liian nopeasti.

SURUN SOLA

Surun solassa etsin kaiken tarkoitusta.
Vettyneet virrat,
terävät mutkat,
kuolemasta kuivuneet silmäni.
Mitä väliä enää millään.

POHJOISTUULI

Horisontista heijastuu vain pimeä taivas.
Auto halkoo tiellä kylmää pohjoistuulta.
Tienpientareet ovat täynnä mustia enkeleitä.
Kello juoksee kilpaa kuoleman kanssa.
Rakas kuolee ihan kohta.
Ja pohjoistuuli jatkaa edelleen voimistumistaan.

KUOLEMA

Mitä kuolema on?

Poistumista,

haihtumista,

häviämistä,

loittonemista,

haalistumista,

vain tyhjyyttä.

Sitä, että mitään ei enää ole.

KEVÄT JÄTTI TULEMATTA

Kuollut mielenmaisema,
ei vihreitä värejä,
ei uuden eloa.
Kevät jätti jälleen tulematta.
Mitä muuta saatoit edes odottaa?

ENKELTEN HETKI

Lempeä kesätuuli hipaisee kasvojani,
katson taivaalle ja näen siellä sinut.
Siinä hetkessä kuulen enkelten laulavan.

KUMMALLINEN KAVERI

Kuolema on kummallinen kaveri.

Kammottava kerskailija.

Uppiniskainen uhittelija.

Viimeisen tuomion toteaja.

Sakean veresi valtaaja.

KUOLEMAN KESYTTÄMÄ KERJÄLÄINEN

Kalisutan kehnoa kehoani kuoleman kuilussa
kalman kouran kutsumana.
Kova kuoreni katkeaa kahdeksitoista kappaleeksi.
Kuoleman kesyttämä kerjäläinen.
Minäkö?

SOPIMUS

Elämä teki kuoleman kanssa sellaisen sopimuksen,
että toisen tontille ei ole menemistä.

Piutpaut sopimuksesta, sanoi kuolema
ja levitti itsensä elämän tiluksille.

Nämä nurmikot ovat nyt täynnä mustia kukkia.

Sopimus on irtisanottu.

KAIPAUS ON JOKAISISSA SOLUSSA

Kyynelten virta puhdistaa painuneet silmäni.

Sinä olet kauneus.

Jokaisessa solussani oleva kaipaus.

Sinä.

MAAILMANI LAKKASI OLEMASTA

Kuolema tuli ja
varjojen verkkoon minut valjasti.
Mieli täynnä tyhjyyttä,
turtunutta tunnetta.
Painavaa pelkoa,
hapetonta hengittämistä.
Sekunneissa sinnittelyä,
haihtumista pois.
Silloin maailmani lakkasi olemasta.

MURHEELLISTEN IHMISTEN VALTAKUNTA

Mikä musertava näky.
Järkyttynyt perhe seisoo hohtavan arkun äärellä.
Hyvää matkaa he rakkaalleen toivottavat,
vaikka eivät edes tiedä minne hän on menossa.
On aika siirtyä ajasta ikuisuuteen.
Pimeän taivaan alle laskeutuu murheellisten ihmisten valtakunta.

TAIVAAN ERISTYSSELLISSÄ

Sateen saattamana
upposit veden syvyyksiin.
Puskit vastavirtaan,
väistelit voimakkaita virtauksia.
Suljit suusi ja odotit.
Kohtalon kouran karaisemana
istut nyt elinkautistasi taivaan eristysellissä.

SURU ON MINUSSA

Suru on hiljaisuus,
kaipaava katse.
Suolainen sydän,
murskaksi mennyt mieli.
Sadoiksi sirpaleiksi särkynyt tarina,
peruuttamaton peli.
Luopumisen laakso,
toivottomuuden tila.
Se on vahvasti minussa.

KATKERA KALKKIA

Turhia toiveita,
mullistavia muutoksia.
Satuttavia sanoja,
sietämätöntä surua.
Kipeitä kertomuksia,
karmivia kuvia.
Kukkurallinen kuolemaa.
Nostan maljan ja humallun elämän katkerasta kalkista.

SÄKENÖIVÄT SIELUT

Tiedätkö, että sielutkin säkenöivät toisilleen?
Ne huokailevat ihastuksesta.
Pakahtuvat pyhästä onnesta.
Niillä on myös tapana tanssia Jumalten tanssia
kristallikruunuin koristelluissa juhlasaleissa.
Ne esittävät finejä ja koreilevat.

KUOLEMAN KYYDISSÄ

Kuoleman kyytiin mahtuu niin paljon kaikkea.

Arkkuja ja adresseja.

Kirkkoja ja kappeleita.

Uurnia ja uhrauksia.

Kukkia ja karjalanpaistia.

Itkua ja ihmetystä.

Helipotusta ja hautapaikkoja.

Kaiken päättymistä, kaiken alkamista.

Pala taivasta ja tuonela.

KÖLLÖTTELYÄ

Miltä tuntuisi asettua hetkeksi arkuun makaamaan.

Laittaa kansi kiinni ja kadota pimeään.

Kuunnella ulkopuolelta kaikuvia elämän ääniä.

Lipua jonnekin.

Köllötellä välitilassa.

MINÄ OLEN MUUTTUNUT

Minä olen muuttunut.
Huudostani on tullut hiljaisuutta,
ilostani surua,
sanoistani säveliä.
Hurjista haaveistani hoidettavia haavoja.
Maailmankaikkeus muuttuu mukanani
tehden maan ihmisistä taivaan enkeleitä.

HE HUUTAVAT TYHJÄÄN HUONEESEEN

Siinä he seisovat,
mutta kukaan ei näe heitä.
Tuli kuolema.
Liian kamala kuolema.
He ovat tukehtumaisillaan,
mutta huutavat silti tyhjään huoneeseen.
Olisipa joku,
joka vihdoin kuulisi heitä.

TAIVAAN POIKA

Sinisen sataman pojalla oli
valo, tuuli ja purjeet.
Tänään hän seisoo taivaan poikana
enkelten etujoukoissa.

Pimeä taivas -runokokoelma johdattaa lukijansa kuoleman ihmettelyn äärelle. Mitä kuolema on? Millaisia tunteita läheisen kuolema herättää? Mitä tapahtuu elämän ja kuoleman välitilassa? Onko kuolemanjälkeistä elämää olemassa? Miten kuolemasta saa puhua?

Läheisen kuolema nostaa pintaan moninaisia ja merkityksellisiä tunnekokemuksia. Kuolema on kuitenkin aiheena edelleen arka, henkilökohtainen, vieras, vaikea ja vaiettu. Runoissa liikutaan toivon ja toivottomuuden välitilassa. Elämä ja kuolema kietoutuvat vahvasti toisiinsa. Pimeästä taivaasta huolimatta kaikki on yhtä suurta ihmettä.